

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Cupressus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A p[ro]videntur, quod minus animadverferunt Salomonem id notare voluisse, cessare tunc libidinis ardorem, cum Capparis nulla esse cœperit: id enim aperte signat, *Dissipata fuerit*: perinde ac si Graci per fabulas suas philosophentur, tunc ardorem Leandi gelidis aquarum flutibus superari, *Eccles. f. c. q.*
cum primum Herus lucerna fuerit extincta.

JOANNIS PIERII VALERIANI HIEROGLYPHICORUM LIBER LII.

DE FUNESTIS ARBORIBUS, ET CORONIS ALIQUIT.

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

AD LAURENTIUM GRANAM.

Dicitu[m]o[re]ssimo illo die, quo Celsi Melini justa, Academia universa depositente, per vetusto[m] m[em]oriam ritu[m] celebremus, memini te (acundissime Granam) dum funeris apparatus insuebat, multa de me querere super funestiarum arborum significacionibus, quod nonnullam huiusmodi verum inquisitionem operam dare me non ignorabas. Tuque meminisse debes pauca admodum ea fuisse, quia mibi tunc, tantis ac talis amici casu confernato, memoria succurrifuerunt: tum quod eo totus conversus esum, ut que multa in precepti juvenis desiderium à doctissimo quoq[ue] conferebantur, sedulo colligerem collectaq[ue] publicarem: tum quod nolbam eo tempore te nugis meis occupare, studiorum tuorum socium laudare meditantem. Quem quidem tu non laudasse tantum, sed diuturniori, vel eterno potius vita & visu es mibi restituisse. Dignus quidem Celsus, qui tam eruditus, tamq[ue] elegans funeris sibi laudatorem sortiretur: Dignus tu quoque, qui de juvene tam prestanti, tam docto, tam probo verba faceres, quamvis id letiori argumento factum omnes maluissemus. De qua quidem oratione tua multa alii praclare predicant: nos exuperasse te & nostram & omnium expectationem, qui de optima queaque conceperemus; verissime profitemur. Tibi vero an ego responsurus sum in qua perconsatus erat, adhuc ambiguum est mibi: cumvi tamen, ut si quid per diligentiam assequi possem, tue me flagitationis memoriam fuisse comprobarem. Itaque Cupressum, & Pinum, & Populam, & pro corona Smilacem, & quedam alia, que funestas sunt, perquisitor, de quorum significatio[n]e commentariolum hoc ad te confersi. Illa vero meminisse debes, cum de coronis quereretur, quibus cenotaphium cingere mus, respondisse me, ex Salice, ex Moro, ex Caprificio & Loto demum certa contexenda. Ex Moro, quoniam similem prudentiam tam juvenili estate praeferebat. Ex Caprificio, quia cupiditatibus omnibus, quasi numerus ea etas afferre solet, ipse jugurta imposuerat. Ex Salice propterea quod summa erat ad lestem continentia præditus. Ex Loto, ad divinum ejus ingeniun, & omnifaria doctrina studium: quorum quoque omnium rationes poteris ex hoc libello nostro cognoscere. Sedenim in his nihil forte novum tibi gnatum tamen futurum spero industriam, quæcumq[ue] effe poruir, meam, quod non constanter sati amico facere procurarim. Esto igitur apud te nostri hoc amoris qualecumque monumentum: neque id horroris sit, quod sensilla donamus: utpote qui Philosophus non minus rerum fines, quam ortus progressus sit, contemplari solitus. Sed jam quid hac sibi lignorum strues velit, inspiciamus.

DE CUPRESSO. CAP. I.

Cupressi significata apud Horum nulla sunt, apud Latinos & Græcos pleraque memorantur.

Nnnn

POLLU.